

Η χρονιά και οι ΟΤΑ...



Η χρονιά που πέρασε είχε τρεις εκλογικές μάχες από τον Μάιο μέχρι τον Οκτώβριο και βρεθήκαμε, στην πραγματικότητα, σε μια παρατεταμένη εκλογική περίοδο. Η κάθε μάχη είχε τα δικά της χαρακτηριστικά και διακυβεύματα. Κοινός παρονομαστής όλων ήταν η επιβεβαίωση της απαξίωσης των θεσμών και των εκλογικών διαδικασιών από μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας (αποχή σταθερά στο 50% και πάνω) αλλά και της κυριαρχίας της Νέας Δημοκρατίας. Η τελευταία είναι αποτέλεσμα συνδυασμού παραγόντων όπως μεταξύ άλλων η κοινωνική συναίνεση που αποσπάται, η έλλειψη εναλλακτικής αφήγησης και σχεδίου διεξόδου για τις ζωές των πληττόμενων στρωμάτων (ΤΙΝΑ) αλλά και η συντηρητική στροφή μέρους της κοινωνίας που φάνηκε και με την άνοδο μορφωμάτων της ακροδεξιάς.

Εστιάζοντας στις εκλογές στους ΟΤΑ που ήταν και οι τελευταίες χρονικά, μπορούμε να δούμε ορισμένες αξιοσημείωτες ρωγμές στην πολιτική κυριαρχία της ΝΔ παρόλο που οι συσχετισμοί για την Αριστερά συνολικά είναι ακόμα πιο δύσκολοι. Πρώτα από όλα, η απουσία πλέον οποιασδήποτε εκπροσώπησης της ριζοσπαστικής Αριστεράς στις Περιφέρειες, από τις οποίες μάλιστα γίνεται η διαχείριση τεράστιων κονδυλίων ΕΣΠΑ, παίζοντας καθοριστικό ρόλο στην κατεύθυνση της πολιτικής της αυτοδιοίκησης, είναι εξαιρετικά αρνητική εξέλιξη και οφείλεται αφενός στον κόφτη 3 % του Βορίδη που εν πολλοίς λειτούργησε ως μέτρο κι αφετέρου στην αδυναμία ενωτικής εκλογικής καθόδου των δυνάμεων της ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Φως στο τούνελ; Καλά, δεν τυφλωθήκαμε κιόλας...

Η Νέα Δημοκρατία στις δημοτικές εκλογές αν και σαφώς νικήτρια, σημείωσε κάποιες ήττες στον β' γύρο που αποτελούν δείκτες πολιτικής αποτύπωσης μιας μερικής φθοράς. Ο Μπακογιάννης, μετά από μια καταστροφική τετραετία στον Δήμο της Αθήνας (σκάνδαλο «μεγάλος περίπατος», χτύπημα στο πράσινο και τον δημόσιο χώρο, σύμπνοια με την κυβέρνηση σε ζητήματα ενοικίων/δικαιώματος στέγης κλπ), έχασε τα σκήπτρα όπως και ο Ζέρβας ως έχων το χρίσμα του κυβερνώντος κόμματος στη Θεσσαλονίκη. Η μόνη περιφέρεια που δεν βάρηκε μπλε ήταν αυτή της Θεσσαλίας που τιμώρησε τον Αγοραστό για τη δολοφονική έλλειψη αντιπλημμυρικών έργων που κόστισαν στο μεγαλύτερο κάμπο της χώρας περιουσίες, παραγωγή, ζώα, το βίος των ανθρώπων. Οι ήττες αυτές είναι σημαντικές, σίγουρα ήταν ένα σημάδι της διαφαινόμενης ηγεμονίας του ΠΑΣΟΚ στον χώρο που διεκδικεί με τον ΣΥΡΙΖΑ, η οποία επισφραγίστηκε με την επικράτηση Κασσελάκη και τη διάσπαση. Ωστόσο, δεν σημαίνουν ουσιαστική αλλαγή πολιτικής κατεύθυνσης. Ο ίδιος ο Υπουργός Βορίδης, άλλωστε, έδωσε τον τόνο λέγοντας ότι «θα συνεννοηθούμε». Κι έτσι είναι.

Μην είμαστε όμως και μίζερες/οι...

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη όμως, υπήρξαν και θετικά νέα για την πληττόμενη κοινωνική πλειοψηφία. Αρχικά, το ΚΚΕ πέρα από τη διατήρηση της Πάτρας, πήρε άλλους 5 Δήμους (Τύρναβος, Καισαριανή, Πετρούπολη, Χαιδάρι, Ικαρία), κερδίζοντας τον υποψήφιο της ΝΔ σε όσους Δήμους αναμετρήθηκαν στον β' γύρο. Οι νίκες αυτές αποτελούν ανάσα και δείχνουν ακριβώς ότι έχουν νόημα οι πολιτικές μάχες στους Δήμους, έχουν νόημα οι αγωνιστικοί Δήμοι, δεν είναι απλώς ζήτημα καταγραφής δυναμικού.

Άραγε μάθαμε τίποτα;

Πέραν των παραπάνω, η ριζοσπαστική Αριστερά κατέγραψε ορισμένα πολύ θετικά αποτελέσματα στο 5-6% είτε ως αποτέλεσμα ενωτικών -επιτέλους- πρωτοβουλιών των ήδη υπάρχουσών δημοτικών κινήσεων και ανάδειξης ανθρώπων με συμβολισμούς για τα κοινωνικά κινήματα (Αριστερή Ανατρεπτική Συνεργασία-Αθήνα) είτε στις περιπτώσεις που η πραγματική ενότητα μακριά από σεχταριστικές λογικές συνδυάζεται με ποιοτικές τομές, αυτοτελή ζωή της δημοτικής παράταξης, πραγματική και συνεπή αυτοδιοικητική αγωνιστική δουλειά, γνώση κι ενασχόληση με τοπικά ζητήματα, πλατιά ανοιχτότητα με συμμετοχή ανένταχτων αγωνιστ(ρι)ών, εναλλαγές/ συλλογική

εκπροσώπηση (Θεσσαλονίκη, Νεάπολη-Συκεές, Αγία Παρασκευή κλπ). Αυτά τα παραδείγματα πρέπει να αποτελέσουν πυξίδα και για την επερχόμενη μάχη των Ευρωεκλογών, όχι φυσικά με ευθύγραμμο τρόπο αλλά ως λογική.

Ευτυχισμένο το 2024!

Ξεκινάει, λοιπόν, μια δύσκολη -πενταετής, με τον νέο νόμο- θητεία με δυσκολότερα δεδομένα μέσα στα Δημοτικά Συμβούλια. Έγιναν και οι ορκωμοσίες και αναλαμβάνουν καθήκοντα οι νέες Διοικήσεις. Στις περισσότερες περιπτώσεις έγιναν λαμπερές -αλλά καθόλου λαμπρές σε περιεχόμενο- εκδηλώσεις με αστείρευτη κοινοτοπία περί «παράδοσης Δήμου σε φοβερή κατάσταση» και υποσχέσεων με το τσουβάλι, τζάμπα είναι άλλωστε, χωρίς ίχνος αναφοράς από τους εκπροσώπους των συστημικών παρατάξεων στην ακρίβεια που πλήττει τον λαό και στη δοκιμαζόμενη από τη δολοφονική πολεμική μηχανή του Ισραήλ, Παλαιστίνη. Αντίθετα, κυριάρχησε η παρουσία της Εκκλησίας, ο θρησκευτικός όρκος έναντι του πολιτικού, οι αγκαλιές και οι διαξιφισμοί μεταξύ νυν και πρώην αξιωματούχων. Άλλωστε, οι εναλλαγές τέτοιου τύπου στη Διοίκηση δεν συνεπάγονται αμφισβήτηση του νεοφιλελεύθερου υποδείγματος λειτουργίας στους ΟΤΑ. Πυλώνες παραμένουν το αντιδημοκρατικό σύστημα Βορίδη με παντοδυναμία στις διοικούσες παρατάξεις, περισσότερες αρμοδιότητες με λιγότερα λεφτά από το κεντρικό κράτος προς τους ΟΤΑ, αδυναμία μόνιμων προσλήψεων που οδηγεί σε υποστελέχωση των δημοτικών υπηρεσιών, απαξίωση και ιδιωτικοποίηση μαζί με την εμπορευματοποίηση των δημόσιων χώρων/πρασίνου.

Υ.Γ Κερασάκι στην τούρτα από την -πάντα στο επίκεντρο για λάθος λόγο- Αγία Παρασκευή. Η νέα Διοίκηση με στήριξη ΠΑΣΟΚ και τοπικής ΝΔ θα έχει Αντιδήμαρχο «Εθελοντισμού, συμπεριληπτικότητας και αντιμετώπισης της έμφυλης βίας» την Έλλη Παπαγγελή. Οποιαδήποτε ομοιότητα με alt right πρώην στέλεχος της ΟΝΝΕΔ που βρήκε στα 15 της βλακεία το κεφάλαιο του Μαρξ, δεν αντέχει τον ΗΣΑΠ λόγω «λαθρομεταναστών», υπερασπίζεται αφίσα κατά των αμβλώσεων και εκτοξεύει ανιστόρητες μπούρδες για την εξέγερση του Πολυτεχνείου, ΔΕΝ είναι τυχαία. Αλλά κάθε κατεργάρης θα πάει στον πάγκο του!

Καλή αγωνιστική χρονιά να έχουμε!

Παναγιώτης Αντωνίου, δημοτικός σύμβουλος με το Φυσάει Κόντρα στην Αγία Παρασκευή